

[H. C. Hansen]

turministeriet, en redegørelse for, hvad der er sket på området, så sagen nu bare ikke løber ud i sandet. Jeg tror ikke, der er noget medlem af folketinget, der alvorligt kan være interesseret i, at disse ting destrueres.

Handelsministeren (Arne Christiansen):

Jeg må sige til hr. Bernhard Baunsgaard, at jeg ikke kan sætte noget tal på, hvad det vil koste, men vi har jo været inde i vurderinger af og en prioritering af opgavernes løsning. Vi ved, at det vil koste, hvis man skulle imødekomme ønsket om elektrisk lys og derefter en omordning af samlingerne. Jeg nævnte, at de mest medtagne billeder er ved at blive behandlet af konservatorer. Det er klart, at den rækkefølge, det vil ske i, simpelt hen afgøres af en vurdering af, hvad der trænger mest, og hvad der er det mest værdifulde inden for det, der ligger der. Men jeg kan da kun dele de synspunkter, som både hr. Bernhard Baunsgaard og hr. H. C. Hansen gav udtryk for om, at vi skal gøre vort bedste for at bevare disse ting, og jeg er også parat til inden årets udgang at uddybe det, jeg har sagt her. Men jeg må så føje til, at det jo også er et spørgsmål om penge. Jeg kan ikke give løfter om, hvor meget denne redegørelse vil afvige fra det, jeg har sagt her i dag.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Formanden:

Vi kan så hilse kulturministeren velkommen i salen og gå tilbage til det som nr. 11 opførte spørgsmål.

11) Til *ministeren for kulturelle anliggender* af:

H. C. Hansen (FP):

»Erkender ministeren, at det i det private erhvervsliv ville have ført til afskedigelse, såfremt en medarbejder havde udvist forsømmelser som dem, ministeren har påtalt over for rigsbibliotekaren, og som har været så graverende, at ministeren har fundet det nødvendigt gennem et ekspertudvalg at lære rigsbibliotekaren, hvordan han skal være bibliotekschef?«

(Spm. nr. 934):

Skriftlig begrundelse.

Der henvises til artiklen i Berlingske Tidende, tirsdag den 8. maj d.å. om emnet.

H. C. Hansen (FP):

Hvad skal en højtstående embedsmand i Danmark gøre for at blive afskediget? Skal han stjæle af kassen eller begå voldtægt over for sin sekretær, eller hvad skal der egentlig til? Her har vi en embedsmand, om hvem folketingets flertal mener at han ikke har passet sine ting, og man har fundet det nødvendigt gennem et ekspertudvalg at kontrollere, eventuelt lære denne mand, hvordan han skal være bibliotekschef.

Jeg har den overbevisning, at den høje levestandard, som vi har i Vesteuropa, hænger sammen med den meget hårde udvælgelse af erhvervslivets chefer. Vi er her i Danmark ved at få et meget stort antal embedsmænd: vi har noget i retning af 700.000 offentligt ansatte for øjeblikket. Efter min mening er det pinende nødvendigt, at udvælgelsen af lederne af disse tusindvis af offentligt ansatte bliver udvalgt nøjagtig lige så hårdt, som det foregår inden for det private erhvervsliv, og at en misligholdelse af sine pligter som i dette tilfælde, hvor man altså har fundet det nødvendigt at nedsætte et udvalg for at kontrollere, burde have medført en tjenestemandssag. Det er helt utroligt, at noget sådant kan foregå, uden at det får konsekvenser. Derfor spørgsmålet.

Kulturministeren (Niels Matthiasen):

Må jeg først over for folketingets formand beklage den indtrufne forsinkelse.

Formanden:

Det er over for spørgeren, det skal beklages først og fremmest.

Kulturministeren (Niels Matthiasen):

Så vil jeg gerne sige, at jeg synes, der i de seneste par dage er et par eksempler på, at også erhvervslivets folk kan udvælgelse for hårdt, og at det ikke behøver ske på den måde.

Når hr. H. C. Hansen spørger, om jeg vil erkende, at de forsømmelser, som ministeriet pegede på i denne sag, ville have ført til afskedigelse i det private erhvervsliv, må jeg svare, at det vil jeg da ikke håbe. Når vi i ministeriet ligesom statsrevisorerne efter nøje